

Herrens dag i skriften Dag Risdal - "Jesus kommer"

Herrens dag i det bibelske budskapet har sammenheng med forholdet mellom lov og evangelium, mellom dom og frelse. Så snart syndefallet var blitt en historisk kjensgjerning, måtte Den Hellige Gud reagere med vrede over lovbruddet. Når Gud på syndefallets dag spør Adam: "Hvor er du?" og Eva: "Hva er det du har gjort?" ([1 Mos 3,9-13](#)), er dette lovens tiltale. Umiddelbart etter følger evangeliets løfte: "Og jeg vil sette fiendskap mellom deg og kvinnen, mellom din ætt og hennes ætt. Han (Kristus) skal knuse ditt hode, og du skal knuse hans hæl" (1 Mos 3,15).

Samtidig med at lovens forbannelse ble kunngjort over den store forfører, ble frelsen forkynt for de første mennesker. - Syndefallets dag bærer i seg det særpreg som kjennetegner Herrens dag gjennom hele Skriften - nemlig dom og frelse: "Loven er Gud selv når han anklager og dømmer oss. Evangeliet derimot, er Gud selv når han frikjenner og rettferdiggjør oss" (Luther).

Loven krever alt, mens evangeliet stiller ingen krav og legger intet på oss. Evangeliet forkynter en fullbrakt frelse og innbyr oss hjertelig å komme til Jesus, uforskyldt og for intet. Evangeliet i en sum er dette: Guds Sønn frelser meg fra lovens forbannelse og Guds vrede!

Dette dobbelte budskapet om Herrens vrede og Herrens nåde går som to linjer gjennom hele Bibelen. Herren skrider til handling gjennom sitt Ord (lov og evangeliet). Dette medfører en clobbel utgang - alt etter det enkelte menneskets forhold til Guds Sønn: "Den som tror på Sønnen, har evig liv. Men den som ikke vil tro på Sønnen, skal ikke se livet, men Guds vrede blir over ham" ([Joh 3,36](#)).

Herrens dags vesen har det med seg at dommen og ransakelsen begynner med Guds folk og den kristne menighet: "For tiden er kommet da dommen skal begynne med Guds hus. Men begynner den med oss, hvordan skal det da ende med dem som ikke vil tro Guds evangelium?" ([1 Pet 4,17](#)).

Den av profetene som har forkynt mest gjennomgripende om HERRENS DAG, er profeten Sefanja. Han levde i den siste fasen av Juda-rikets tid - like før det babylonske fangenskapet inntrådte - på 600-tallet f.Kr. Navnet Sefanja betyr "Herren skjule". Vi finner dette som et budskap hos profeten. "Søk Herren, alle dere saktmodige i landet, som holder hans lov! Søk rettferdighet, søk saktmodighet! Kanskje dere blir skjult på Herrens vredes dag" ([Sef 2,3](#)).

Med et rystende alvor skildres dommens dag i Sefanjas bok: "Nær er Herrens dag, den store. Den er nær og kommer med stor hast. Hør! Det er Herrens dag!... ([Sef 1,14-16](#)).

Vi møter i Sefanjas bok et verdensperspektiv over Guds dom. Ja, Herrens dag hos Sefanja peker klart frem mot den endelige Herrens dag: "For deres store vredesodag er kommet, og hvem kan da bli stå-ende?" ([Åp 6,17](#)).

Ut fra budskapet om Herrens dag hos profeten Sefanja, skrev munken Thomas av Celano (1200-tallet) en ransakende salme (Landstad rev nr. 90). Her vil vi gjengi tre vers fra salmen (v.1, 3 og 5):

Dommens dag med vredens torden, Lengst fra fordum varslet jorden, Løser alt det skaptens orden.	Guds basun med veldig tone, Frem av grav i hver en sone Stevner alle for Guds trone!	Boken hvori alt fortelles, Lukkes opp, og dom skal felles Efter det som deri meldes.
---	--	--

Men profeten Sefanja forkynter ikke bare dom. For likesom evangeliet ikke kan skilles fra loven, slik vil løfter om håp og frelse følge den lille rest som gjennom dommens budskap vender om til sin Forløser: "Men jeg vil la det bli tilbake hos deg et bøyet og ringe folk, og de skal ta sin tilflukt til Herrens navn" ([Sef 3,12](#)) Vi vil oppsummere budskapet om Herrens dag gjennom en betraktning over Sef 1,7:

VÆR STILLE FOR HERREN, ISRAELS GUD! ([Sef 1,7](#))

Sefanja var den store domsprofet. Den dom han forkynter faller som tunge hammerslag inn over

folket. Profeten vender seg skarpt mot avgudsdyrkelse og blandingsreligion (Sef 1,4-6). For nettopp her ligger årsaken til frafallet fra Herren. Svikten ligger i selve forholdet til Gud. På den bakgrunn følger budskapet i Sef 1,7: "Vær stille for Herren, Israels Gud! For Herrens dag er nær..."

Skriften taler mye om å være stille for Herren! - "Vær stille for Herren og vent på ham!" ([Sal 37,7](#)). Formaningene settes inn i et evig alvor: "Hvem kjenner din vredes styrke og din harme, slik frykten for deg krever? Lær oss å telle våre dager, så vi kan få visdom i hjertet!" ([Sal 90,11-12](#)). Bibelen minner oss om dagsoppgjør, årsoppgjør og livsoppgjør -inn for Herren!

I vår sammenheng må det understrekes at det kreves stillhet når dette budskapet skal forkynnes. Legg merke til hvordan Guds ord taler om dette: "Herren skal stride for dere, og dere skal være stille" ([2 Mos 14,14](#)). - Gjennom hele Jesaja-boken går dette som en rød tråd: "Dersom dere vender om og holder dere i ro, skal dere bli frelst. I stillhet og i tillit skal deres styrke være..." ([Jes 30,15](#)).

For hva gjør vi ofte? - I stedet for å bli stille for Herren og vente på hans time, tar vi saken i vår hånd og springer foran Herren. Da blir det kav, mas, stress og uro. Kan dette skyldes at åndsstillheten i vårt budskap mangler? - Det melder seg da noen ransakende spørsmål: Tar jeg meg tid til stillhet inn for Herren? - Makter jeg å formidle et budskap - slik at tilhørerne får med Herren å gjøre? - For der åndsstillheten er til stede i budskapet, kommer tilhørerne i nød inn for Herren! "Men Herren er i sitt hellige tempel. Vær stille for hans åsyn, all jorden!" ([Hab 2,20](#)).

Herren arbeider med oss både på kort og lang sikt. Hos enkelte av profetene (f.eks. Joel og Sefanja) kommer Herrens dag i etapper. Først kommer de "små" Herrens dager - med påminnelser fra Herren inn i vår samvittighet. De er forløpere til den "store" Herrens dag.

De forberedende dager har Herrens dags natur i seg. - Herren arbeider ofte med oss etter denne linjen. Ved siden av sitt Ord - som skal forkynnes - arbeider Herren i tiden, i folkenes, nasjonenes og i det enkelte menneskes liv.

Det er enkelte dager i våre liv som setter utropstegn bak seg. Herren kan gjøre hele verket på én dag, men ofte bruker han hele livet! Dette hører med til noe av Guds orden og plan med oss. Nettopp her kan vi lære noe gjennom de profeter som har Herrens dag i sin forkynnelse - slik som profeten Sefanja. Han bygger på det som er gått foran og samler opp hovedtemaet om Herrens dag gjennom hele profetrekken. Av den grunn virker hans budskap ransakende. Det blir åndsstillhet i budskapet hos Sefanja. Ja, det kreves stillhet for å forkynne dommen!

Det er ikke ofte vi opplever dette i dag, men det var vanlig tidligere. En sitter igjen med dyrebare minner fra tider da det kom et ransakende budskap fra Herren. Det ble et møte med Herren i Ordet! - I det ene øyeblikket ble det som en foregripelse av dommedag i samvittigheten - for i neste stund å få åpenbart Stedfortrederen som bar straffen i mitt sted! Det ble vekkende åndsstillhet i budskapet! - En fikk med Herren å gjøre.

Slike stunder glemmer en aldri. For det kunne bli slik at både forkynneren og tilhørerne skalv - i møte med Gud ([2 Mos 19,17](#)). - En ble likesom rykket inn for Guds hellighet!

Det kreves stillhet - åndsstillhet - for å forkynne dommens tema. Og det trengs stillhet i hjertet for å oppfange Alvoret! - Du urolige medkristne venn - du som kaver og maser med de mange gjøremål. Vær stille for Herren et øyeblikk! - Vær så stille at du hører Herrens tale!

Jeg vet at jeg selv trenger dette budskapet - fordi jeg en dag skal inn for Herrens åsyn - til oppgjør - på den store dag! - Om jeg ikke kan bli stille for Herren i de nådedager som blir gitt meg her og nå - hvordan skal det da gå for meg når jeg står foran Kristi domstol ([2 Kor 5,10](#))?

Hva er nøden? - jeg tror nøden er den at vi mangler denne åndsstillheten i dag - åndsstillheten i forkynnelsen! - Dypest sett dreier det seg om det opplatte øret for Herrens tale - slik vi leser om Samuel: "Og Herren ble ved å la seg se i Silo, for Herren åpenbarte seg for Samuel i Silo ved Herrens ord" ([1 Sam 3,21](#)).

Når åndsstillheten brer seg inn over forsamlingen, er det merkbart. Det merkes både av budbæreren og av tilhørerne. Da blir vi stille! Da får vi en lukket munn - innfor Gud! - Men da har også frelsens

budskap mulighet til å senke seg inn i sjelen!

Men det store ansvar ligger særlig på budbæreren. Den forkynner som ikke kan være stille for Herren, har heller ikke noe budskap å bringe. Her kan vi merke oss hva folket sier til Moses: "Gå du nær tll og hør alt det Herren vår Gud sier; så kan du tale til oss alt det Herren vår Gud taler til deg. Vi vil høre på det og gjøre etter det" ().

Den som kommer ut av stillheten for Herrens åsyn, han mangler ikke budskap. Og når dette budskapet treffer meg som tilhører, da får jeg se at det er mitt forhold til Gud som det er noe galt med! - Og da er det kun ett spørsmål for meg som blir påtrengende: Er det mulig for meg å bli frelst?

Den som ydmyker seg under Herrens dom, får oppleve det salige under at det finnes en vei gjennom dommen til frelse: "Søk Herren, alle dere saktmodige i landet, som holder hans lov! Søk rettferdighet, søk saktmodighet! Kanskje dere blir skjult på Herrens vredes dag" ([Sef 2,3](#)). Frelsen består i å bli skjult på Herrens vredes dag.

Trøstebudskapet i Sefanja-boken lyder slik: "Men jeg vil la det bli tilbake hos deg et bøyet og ringe folk, og de skal ta sin tilflukt til Herrens navn" ([Sef 3,12](#)). For den som bøyer seg under Herrens tukt, skal Herrens dag bli en frelsens og jubelens dag: "Rop med fryd, Sions datter! Rop høyt, Israel! Gled deg og fryd deg av fullt hjerte, Jerusalems datter!... På den dag skal det bli sagt til Jerusalem: Frykt ikke! Sion, la ikke hendene synke!" (Sef 3,14.16).

(Afsnit fra "Jesus kommer" af Dag Risdal - Antik forlaget 2002 - Shafan 06-10-15)